

A Szabadság

MUNKÁSPÁRTI HETILAP

www.aszabadsag.hu

www.munkaspart.hu

1082 Budapest, Baross utca 61.; Telefon: 06(30)307-1166

SZÁLLTAK RENDELKEZÉSÜNKRE

**A MALÉV MÁR NEM REPÜLHETETT KI AZ ADÓSSÁG-CSAPDÁBÓL,
MELYBE A RENDSZERVÁLTÁS UTÁNI KORMÁNYOK TASZÍTOTTÁK.
A HALÁLOS ÍTÉLETET AZ EURÓPAI UNIÓ MONDTA KI:
NINCS SZÜKSÉG MAGYAR NEMZETI LÉGITÁRSASÁGRA.
MALÉV: ÉLT 66 ÉVET.**

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNÁNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPEN ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

ÖSSZNEMZETI HÓ

Most már tudom, hogy mire van népünknek szüksége. Szép, nagy, fehér hóra. Az elmúlt napokban mindenki segítséget ígért. A rend zord őreinek szólt a belügyminiszter, hogy szedjék össze a fagyoskodókat, és ezúttal ne az őrre vigyék őket, hanem valamelyik melegedőbe. A szocik megnyitották a székházukat a fagyoskodók előtt. A Demokratikus Koalíció meleg ruhát, teát osztogatott a rászorulóknak. A Jobbik helyi szervezetei „forró teával, zsíros kenyérrel, jó szóval és szeretettel” várták a „nehéz helyzetben lévő állampolgárokat”. Az egyébként a kákán is csomót kereső média napokon keresztül sugallta, hogy figyeljünk egymásra, ne hagyjuk a szomszédot megfagyni, bár a nevét se tudjuk. Hát nem fantasztikus? A hó, sőt már a hótól való rettegés is, egységbe kovácsolta nemzetünket. Mit nekünk az EU diktatúrája, kit aggaszt a Malév csődbe menetele, vagy inkább csődbe küldése! Ugyan, előre, hóban a nemzet egysége! Nem mondom, egyik-másik országban hidegebb is volt, több hó is esett, és nagyobb felhajtás nélkül túléltek. Na de, hol vannak ezek hozzánk képest? A hó új civilizációs magasságokba emelt bennünket. Ami másutt sima hóeltakarítás, az nálunk társadalmi, mit társadalmi, nemzeti ügy!

De azért félek. Tudod, a hónap van egy rossz tulajdonsága. Tavasz közeledtével elolvad. Mi lesz veled nélküle, nemzetünk?

TOLSZTOJ

Nem irigyeltem Tarlós Istvánt. Titkára a szépen előre megírt beszédet nyilván a kocsiban csúsztatta kezébe, s mivel a Városháza nincs olyan egetverő messzeségben a Városligettől, az anyag egy kicsit újnak tűnt szeretett főpolgármesterünknek. Ráadásul e téma sem túl testhezálló. Mi az, hogy magyar-országi kapcsolatok, meg Tolsztoj, meg ilyesmik? Mi ez, gimnáziumi irodalomóra? De becsületére legyen mondván, a beszéd végül is elhangzott. Sőt, egészen szokatlan mondatok is voltak. „Tolsztoj életútja számomra a kíváncsiság, a keresgélés életútja, ami nem hagy elkényelmesedni, és azé a nyitottságé, ami arra ösztönöz: ne hagyjuk befolyásolni magunkat az egyetemes sztereotípiák által.” Te, én nem akarok túlozni, egy keveset tudok az orosz irodalomról, de ez a mondat egyszerűen lenyűgözött. Az érthetlenség megfejthetlenségének gyönyörét árasztja. Na, de mindegy! A lényeg, hogy a főpolgármester felavatta a főváros első Tolsztoj sétányát. Nyilván az ugyancsak főpolgármesteri éleslátással megszüntetett Moszkva teret hivatott pótolni. Jó, nem tér, csak sétány, de ezekben a válságos időkben ne kötözködjünk. Ez a Tolsztoj is elfogadható figura, mármint politikailag. Nem kifejezetten kötődik a kommunista önkényuralomhoz, bár Gorkij visszaemlékezése szerint Lenin gyakran beleolvasott a Háború és békébe, sőt azt találta mondani, hogy e gróf előtt nem volt igazi paraszt az irodalomban.

Aztán az se mindegy, hogy akárki is lesz az új elnök a Kremlben, Tolsztojjal nincsenek haragban. Főpolgármester úr még politikai nyilatkozatot is tett, mondván, hogy a továbbiakban is fontosnak tartja, hogy városvezetőként elősegítse Magyarország és Oroszország kapcsolatainak fejlesztését. Derék dolog! Igaz, hogy a Moszkva tér átkeresztelésétől eltérően a Tolsztoj sétány ötlete nem a főváros szellemi műhelyében született, de ez most nem számít. A sétány jót tesz a magyar-országi viszonyoknak, s erre most nagy szükség van. Jók ezek a változások. Csak egy szerény kérdésem van: nem lehetne egy kicsit gyorsabban?

VISZKIS

Mondok én Neked valamit. Én Ambrus Attilát akarom képviselőnek, sőt miniszternek, vagy, de nem folytatom. Igenis, akarom. Csak azért, mert 46 rendbeli rablást követett el, köztük számos pénzintézet ellen fegyveres támadást indított, még nem kell rá haragudni. A politikában még jól is érezhetné magát, hiszen egy-két „kollégát” ott is lehetne találni. Csak ők nem ültek. Szóval, Ambrus 17 évet kapott, de mivel diplomát szerzett, és több szakmát is kitanult, ráadásul jó magaviseletet tanúsított, csak tizenkettőt kellett leülnie. Mindemellett még udvarias is, mivel szépen megköszönte társadalmunk „törődő figyelmét és a szimpátiáját”. Nos, éppen ezzel van nekem bajom. A tőkés médiát semmi más nem érdekli, csak a pénz. Mivel minden médiumot a pénz érdekel, s Ambrus úrnak sem lesz könnyű ellenállni a csábításnak, szinte biztosra vehető, hogy Ambrus úr kedvenc figurává lép elő. Egyfajta népi hőssé, akit nem tört meg a börtön nyomasztó belvilága és rohamosan rohadó külvilága. Ha így lesz, nem hiszem, hogy jót teszünk az országnak. S, valószínűleg Ambrus úrnak sem. Akiknek ez a dolguk, segítsék visszailleszkedését a társadalomba, de ne okozzanak több kárt, se neki, se az országnak!

THÜRMER GYULA

HÉT BŐL-HÉT

MIT GONDOL A MUNKÁSPÁRT?

RÖVID HÍREK – RÖVID KOMMENTÁROK

1. Gyanúsítottként hallgatta ki a Paksi Atomerőmű volt vezérigazgatóját a Nemzeti Nyomozó Iroda. Kovács József ellen – aki 2005 és 2009 között volt az atomerőmű vezérigazgatója – különösen jelentős vagyoni hátrányt okozó hűtlen kezelés gyanúja miatt indult büntetőeljárás az atomerőmű gazdálkodásával kapcsolatban. Az atomerőmű 2005-ben a helyi önkormányzattól vásárolta meg a paksi Erzsébet szállodát, amelyet reprezentációs célokra akart használni, és az épületre több mint hárommilliárd forintot költöttek.

Munkáspárt: Malév, MÁV, BKV, MVM, Paks – soroljuk még? Több száz nemzeti vagyont kezelő cégnél „merült fel a gyanú”, hogy vezetői milliárdokat sikkasztottak és „hűtlen kezeléssel privatizáltak” az elmúlt húsz évben. Fejenként. Tényleg magyarázni kell még, mitől tartott Magyarország, ahol?! A megoldásra is lenne javaslatunk...

2. A Közlekedési Érdekvédelmi Körök Szövetsége és a Városi Tömegközlekedési Dolgozók Szakszervezeti Szövetsége (VTDSZSZ) azért tartott közös demonstrációt, mert úgy látják, a BKV vezetői semmibe veszik a dolgozókat, nem folytatnak érdemi tárgyalásokat a kollektív szerződésről, és a bértárgyalások sem komolyak. Gulyás Attila, a VTDSZSZ elnöke beszédében azt hangsúlyozta, a dolgozók mindent megtesznek azért, hogy a cég működőképes maradjon, de a tulajdonos ezért nem tesz semmit.

Munkáspárt: A szakszervezeteknek igaza van. Nem a dolgozók tehetnek a tarthatatlan állapotokról, hanem a vezetők. Nem csak ma, hanem évtizedek óta. Mint fentebb is jeleztük: a csendben „zsebre tett” pénzekből nem csak tisztességes bérekre, de kulturált, az utazókat korrektül kiszolgáló szolgáltatásokra is futotta volna. Így nem maradt más, csak méltánytalan foglalkoztatás, koszos, hibás járművek, s mérhetetlen adósság. Hajrá, szakszervezetek!

3. A kormány célja, hogy munkájáért mindenki rendes fizetést kapjon, és ne adósságokat kelljen törleszteni. Ezért számoltuk fel az adósrabszolgát – mondta Orbán évértékelő beszédében, és a végtörlesztéssel példálózott, amivel állítása szerint félmillió magyar háztartás szabadult meg adósságaitól.

Munkáspárt: Egy baj van ezzel: fele sem igaz. Tény, és elismerendő, hogy sok háztartásnak megoldást hozott a végtörlesztés. Viszont szó sincs arról, hogy felszámolták volna az adósrabszolgát, sőt! A szegény s mélyszegény rétegek a totális kilátástalanságban várhatják, mikor segít nekik is valaki a deviza-adósság mocsarából kitorni. Várhatják! Nincs az a tökös kormány, mely felvállalná érdeképviseletüket a bankokkal szemben. De csak tökös kormány nincsen...

4. A balatonakarattyai strandnál beszakadt a Balaton jege két 3 tonnás Hummer H2 típusú terepjáró alatt. A 10 centiméter vastag jégre az első autó önmagában merészkedett, beszakadt, majd a segítségére siető második Hummer is a 80-100 centiméteres vízbe merült. A kocsikat azóta a partra húzták, a sofőrök ellen pedig szabálysértési eljárást indítottak.

Munkáspárt: Sem „bulvározni”, sem kárörvendeni nem szeretnénk. Ez az eset egyszerűen tökéletesen ábrázolja a mai magyar pénz- és politikai „elit” arroganciáját. A „nekem mindent szabad” elv egészen addig érvényesülhet, amíg annak valami gátat nem szab. Most a természet szólt közbe. Mi lesz, ha „nagyban” végre az emberek teszik?

5. Jól jártak az egykulcsos adó bevezetésével az országgyűlési képviselők, családi állapotuktól és bizottsági helyüktől függően átlagosan hetvenezer forinttal keresnek többet.

Munkáspárt: Nem túl izléseles más emberek zsebében turkálni. Csakhogy, ez esetben éppen a mi zsebünkről van szó. A parlamenti képviselőket a mi adónkból pénzelik. Mostani fizetés-emelésük jó mutatja, hogy kik jártak igazán jól az „egykulcsoson”, kiknek az érdekében született. Orbán Viktor előszeretettel beszél a középosztály megerősítéséről. Nem is lenne ezzel baj, ha a kormányzat lehetőséget teremtene a középvállalkozónak, rendesen megfizetné a tanárt és az orvost. Aki tisztességesen dolgozik, az gyarapodjon és gazdagodjon. Na most a tisztességes és becsületes munkához hogy jönnek a parlamenti urak és hölgyek?

6. Az ismert roma jogvédő és politikus, Mohácsi Viktória is kivándorolt Kanadába – értesült a Népszabadság. Mohácsi korábban az oktatási tárca roma és hátrányos helyzetű gyermekek integrációjáért felelős miniszteri biztosa, majd az SZDSZ színeiben 2004 és 2009 között az Európai Parlament képviselője volt.

Munkáspárt: Természetesen a volt SZDSZ-es képviselő szíve-joga, hogy hol akar lakni. Torontóban nyilván jobb és kényelmesebb az élet, mint Borsod megyében. S hát persze az uniós képviselőségéből is kényelmetlen lehetett visszatérni 2009-ben a magyar valóságba. Brüsszelben emberi jogot is kellemesebb körülmények között lehet védeni, mint mondjuk Gyöngyöspatán. Van ez így, volt is így. Amiért erről a hírről mégis írunk, az Mohácsi kivándorlásának módja: az ex-képviselő asszony politikai menedékkert... Valljuk meg, mélyen liberális reakció ez arra, hogy ha valakit nem választanak meg hazájában képviselőnek, és nem kap többet politikai sportállást sem.

7. John McCain amerikai szenátor szerint a szíriai ellenzék felfegyverzését is meg kell fontolni annak érdekében, hogy véget érjen a vérontás Szíriában.

Munkáspárt: Érdekes recept arra, hogy miképp lehet lecsillapítani egy fegyveres konfliktust... De félre a tréfával, mert ezen nincs semmi mulatságos. Az amerikaiak új Irakot vagy Libiát akarnak Szíriában, totális ellenőrzésük alá akarják vonni az országot. Az ellenzék ehhez csak olcsó eszköz. Nekik kell felmutatni a nyugati médiában az állítólagos népirtást, állami kegyetlenkedést. A szíriai válságot csak tárgyalásokkal lehetne rendezni. Bassár el-Aszad elnök erre hajlandó, a nyugatról támogatott ellenzék nem. Ilyen egyszerű.

MALÉV – A MAGYAR KAPITALIZMUS ÚJABB ÁLDOZATA

Huszonkét év és 19 vezérigazgató, privatizációk és államosítások, leplezett és nyilvánvaló lopás és herdálás – a Malév rendszerváltás utáni sorsa a magyar kapitalizmus sajátos állatorvosi lova. A nemzeti légitársaság a múlt héten jelentett csődöt, megmentésére avagy egy új cég létrehozására elenyésző az esély.

A rendszerváltáskor a Malév nincs rossz helyzetben, sőt, az ötmilliárd forintos alaptőkéjű légitársaság 20 millió dollár fölötti nyereséget is termel, és nincs eladósodva. Igaz, a volt szovjet gépek már elavultak, de már 1988-ban elkezdődik az első Boeingekek beszerzése. Egyszóval a társaság erős és nyereséges, nemzeti légitársasági státuszából adódóan számos meghatározó nemzetközi repülőtéren van jelen, növekedési potenciáljai kitűnőek. Igaz, a további fejlődéséhez tőkére lenne szüksége, a társaság eladását azonban gazdasági okok nem indokolják, pénzhez más légitársaságokkal való társulással, de még hitelfelvétellel is olcsóbban lehetne jutni. Azonban a szakértők véleményére senki sem kíváncsi. Az Antall-kormány politikai döntést hoz a magánosításról, a cégben az olasz Alitalia és néhány itáliai bank szerez 35 százalékos, ám irányításra és döntésre jogosító részesedést.

AZ ALITALIA-SZTORI

Kereken 77 millió dollárért – ami az akkori gazdálkodási várakozások alapján

Fotó: MTI/Kosztics Ák SZILÁRD

három éven belül megtérülne –, azaz mindössze két közepkategóriás Boeing gép áráért és egy tőkeemelési ígéretért „elkelt” az állami cég. Mi valósul meg a privatizációs ígéretek közül? Nos, a kor „könyvelési szokásai” miatt máig nem világos, hogy mennyi pénzt fektettek be az olaszok, és mennyit vettek ki később. Egy biztos: a privatizációt követő öt évben a Malév egyetlen új gépet sem vesz... 1997-ben a Malév saját tulajdonú gépparkja mindössze a korábban beszerzett, ám addigra már „leharcolt” szovjet Tupoljevokból és közvetve tulajdonolt B-767-esből áll. Közben az Alitalia odahaza is csőd közeli helyzetbe kerül, s láss csodát, a kormányzat közvetlen felügyelete mellett hirtelen elkezdi ürülni a Malév kasszája. 1996-ban a légitársaság még 55,5 milliárd forint

bevétel mellett 438 millió forintos adózás előtti és 346 millió forintos eredménnyel zárt. Egy évvel később a Malév már 2,52 milliárd forint veszteséget kénytelen elkönyvelni. Az olaszok ekkor döntenek úgy, hogy kiszállnak a Malévból.

AZ ELSŐ ÁLLAMOSÍTÁS

A Horn-kormány a privatizációs szerződés értelmében különösebb gond nélkül tudja visszavenni a Malévet. Létrehoz egy konzorciumot, amelyben magyar és külföldi bankok vannak, az Alitalia részesedést 66 millió dollárért kapják meg. A cél: minél gyorsabban túladni a cégen, immár az állami pakettel együtt. Az MSZP-SZDSZ kormány a legközelebb a British Airways angol társasággal kerül az üzlethez, azonban közbe jön az új választás. Az első Orbán-kormány visszaveszi a banki Malév-részvényeket, új stratégiát készít. Immár a sokadik újat, a Malévnál a rendszerváltás után 19 vezérigazgató fordul meg... Magát a céget Orbánék nem tudják privatizálni, e helyett elkezdődik a légitársaság lassú feldarabolása, elköttyavetyélése. Kiszervezik szinte az összes – melleleg nyereséges – repülés melletti kiegészítő tevékenységeket, például a vámmentes boltok üzemeltetését, más légitársaságok gépeinek földi kiszolgálását, az üzemanyag-eladást. Párszáz millió forintos vételárért milliárdos bevételektől esik el a Malév.

UTCÁRA KERÜLNEK

A Malév csődje szociális válsággal fenyeget, egy kisvárosnyi ember veszítheti el a megélhetését a tél közepén. A Malév összesen 2600 főnek ad munkát. A repülőtéren dolgozó szakembergárda sorsáról egyelőre nincs hivatalos információ, értesülések szerint a jövő héten jelentik be a csoportos létszámleépítéseket. Azonban jóval több, mint 2600 család megélhetése került hirtelen veszélybe. A mostani helyzet még akkor is egy kisvárosnyi, 25-30 ezer ember megélhetését veszélyezteti, ha nem kerül sor a legrosszabbra, a Ferihegy 1-es terminál bezárására, amely utasforgalmának 40 százalékát eddig a Malév biztosította.

OROSZOK A SPÁJZBAN

Az új MSZP-SZDSZ-kormány 2002-ben újra előveszi a privatizációs tervet. A legatyásított Malév komoly vevőnek azonban már nem kell. Így hát rúgnak még egyet a légitársaságon, eladják a ferihegyi repülőteret, amely addig a világon bevett előjogokat biztosította a magyar légitársaságnak. Az új rendszerben ezért már lényegesen többet kell fizetnie a Malévnek. A repülőtér privatizációs szerződésének ugyanakkor van egy érdekes, 2005-ben még titkos záradéka is: ha a Malév megszűnik, azaz kiesik a forgalom, a magyar állam 450 milliárd forintot fizet a repülőtér brit tulajdonosának. Ám vissza légitársasághoz: végül csak kerül vevő, egy kétes hírű orosz oligarcha, Borisz Abramovics személyében. Moszkvában nem is nagyon értik, hogy miért nem az Aeroflottal akarnak üzletet kötni Gyurcsányék, de végül a magyarokra hagyják. Meg aztán nyilván az orosz fővárosban is sokaknak megéri az üzlet. Mert Abramovics és két MSZP-közeli üzlettársa jó boltot köt: a szimbolikus, mindössze 2 millió dolláros vételárért és szokásos tokeemelési ígéretért cserében három éven keresztül azt csinálnak a Malévval, amit akarnak. 2010-ben aztán Abramovics eltűnik, tulajdonrésze egy orosz bankhoz kerül, amelyet aztán az immár egypárti MSZP-kormány gavallérosan vissza is vásárol. 2007-től egyébként különböző címszavakkal összesen 70-100 milliárd állami pénz kerül a Malévhoz. Pedig már akkor világos, hogy ezt az EU nem engedi, vissza kell fizetnie majd a Malévnek. Ez nyilvánvalóan irreális, így a légitársaság csődje már az MSZP-kormány utolsó éveiben kódolva van. Ők tették, tudják, de mégsem tesznek semmit.

Mint ahogy két évig az új Orbán-kormány sem. Születnek természetesen új stratégiák, egyik aktakötegre kerül a másik, próbálnak kínai pénzt bevonní, de egyik sem sikerül. Vagy ügyetlenek, vagy nem is akarják. Újabb két év megy tehát pocsékba, amikor beüt a krach. A Malév végképp becsődöl. S ekkor mi történik? Semmi. A Malév tönkretételének felelősei látványos egymásra mutogatásba kezdenek, hogy aztán mindannyian megússzák. ■

ÚJ LÉGITÁRSASÁG?

Sajnálatos, hogy a Malév leállása előtt nem született meg egy új nemzeti légitársaság létrehozásának koncepciója, ezt már három, vagy hat hónappal ezelőtt meg kellett volna tenni – állítja Déri Tamás, a Malév egykori vezérigazgatója. Átmenetet kellett volna teremteni a működő Malév és az új légitársaság létrehozása között, mert így átkerülhettek volna a jogok és a szakmai tudás is. A repülőtéri szakembergárda egyben tartása elengedhetetlen volna egy új, tiszta lappal induló magyarországi központú légitársaság beindításához is. Így viszont elveszhet a Malév piaca és a jogok, többek között a repülőtéri résidők, azaz a leszállásra és felszállásra megjelölt időpontok. Azért szükséges egy magyar nemzeti légitársaság, mert ha ilyen nincs, a magyar piacon lévő légitársaságok bármikor, bármilyen okból kivonulhatnak, ami hatalmas nemzetgazdasági veszteséget okozhat. Miközben a nemzeti fuvarozó olyan útvonalakra is repül, amely Magyarország érdekeit szolgálja, de esetleg 500 millió forint veszteséget jelenthetne, ugyanakkor nemzetgazdasági szinten 5-10 milliárd forint bevételt hozhat. Ezért van szükség az összefogásra. A szakértő szerint egy új nemzeti légitársaság létrehozásához állami szervek, a turizmus és mások támogatására lenne szükség – miközben az uniós szabályozás alapján közvetlenül már nem lehetne többségi tulajdonos az állam. Majdhogynem reménytelen.

MUNKÁSPÁRT:
ÉBRESZTŐ, EMBEREK!

Újra gyilkolt a magyar kapitalizmus. A Malév elpusztítása a magyar tőkés rendszer újabb mocskos bűne. A magyar ipar, a magyar mezőgazdaság után most a nemzeti légi közlekedést, a Malévet ölték meg.

A korábbi és a mostani kormánypártok egymásra mutogatnak, pedig a nemzeti vagyon pusztításáért mindegyik tőkés kormány felelős. Átgondolatlan privatizálásokkal, nem kevésbé átgondolatlan újraállamosításokkal tették tönkre az évek során a magyar légi közlekedést. Nem törődtek a magyar gazdaság jövőjével, a Malév-dolgozók sorsával. A pénz izgatott mindenkit, amit ki lehetett nyerni a cégből. A Malév értékes vagyontárgyait elkótyavetyélték, a budapesti repülőteret, a Malév bázisát külföldieknek adták el. A Malév most szabad préda, bárki viheti fillérékért. A magyar cégek a légi teherszállításért ezentúl külföldieknek fizetnek, a magyar utasok idegen légitársaságokat gazdagítanak.

Ébresztő, emberek! A tőke és a tőkés maguknak csinálnak pénzt a nemzeti vagyonból. Pusztítanak, pénzzé tesznek mindent, amit a magyar nép évtizedek során megalkotott. A pénz uralma mindenén átgázol, csak a profitszerzés számít. Nem számít, hányan vesztik el a munkájukat, hányan lesznek hajléktalanok. Csak a profit számít. Magyarország függősége sokkal nagyobb, sokkal kiszolgáltatottabbak vagyunk, mint valaha. A tőkés rendszer minden bajunk forrása. És a pusztításnak még nincs vége! Ébresztő, emberek!

Munkáspárt Elnöksége

DICSŐSÉGBŐL A KÓTYAVETYÉBE

RÖVID MALÉV-TÖRTÉNET AZ 1946-OS KEZDETTŐL A 2012-ES VÉGIG

A második világháborút követően 1946. március 29-én alakult meg a Malév elődje, a Magyar-Szovjet Polgári Légiforgalmi Rt. (Maszovlet), melynek első járatai belföldiek voltak.

Az első külföldi járat 1947-ben indult Bukarestbe, az első külföldi menetrendszerű járat úticélja a csehszlovák főváros, Prága volt. 1954. november 25-én Moszkvában Magyarország és a Szovjetunió államközi szerződést írt alá, melynek értelmében a magyar kormány megvásárolta a Szovjetunió részesedését a Maszovletben. A következő nap megalakult a Maszovlet jogutódja, a Magyar Légiközlekedési Vállalat, a Malév.

Az átalakulás után a társaság főleg belföldi járatokat üzemeltetett, de 1956-ban a „Nyugat” felé is elindult az első járat: június 5-én Bécsben leszállt a Malév menetrend szerinti gépe. Az újonnan megnyitott Ferihegyi repülőtérre még ebben a hónapban megérkezett az első nyugat-európai repülőgép is, a holland KLM Amszterdam-Budapest-Kairó járata.

1956. október 23-tól két hónapra leállt a légitársaság, s csak 1957. januárjában indult meg újra a forgalom a Budapest-Miskolc-Debrecen vonalon. Még ugyanebben az évben Zalaegerszeg is bekapcsolódott a légi közlekedésbe, 1958-tól rövid ideig Budapestről Siófokra is lehetett repülni.

1963. szeptember 24-én a Budapest és Kairó közötti járat lett az első, Európán kívüli magyar repülőgépjárat, miközben ugyanebben az évben a belföldi járatok nagy részét felszámolták. Az első Malév-gép 1966. február 11-én repülte át az Egenlítő - ez egy Iljusin Il-18-as volt, és kormánydelegáció szállított.

1989 előtt a Malév kizárólag szovjet repülőgépeket működtetett, ezek sorában 1968. december 22-én érkezett meg az első sugárhajtású gép, a Tupoljev Tu-134-es. A vállalat 1988. november 18-án kezdte meg a szovjet géppark cseréjét bérelt (!) Boeingekekre.

Az addig kizárólag magyar tulajdonú

légi közlekedési vállalatban 1992. november 12-én tőkeemeléssel 35 százalék részesedést szerzett az Alitalia olasz nemzeti légitársaság és a Simest olasz bank, de 1997. decemberében az Alitalia Malév-részvényeit magyar bankok visszavásárolták. 1999 és 2007 között az Állami Privatizációs és Vagyonkezelő (ÁPV) Rt. volt a Malév 99,5 százalékos többségi tulajdonosa, a maradék 0,5 százalékot kisebb befektetők birtokolták. A számos privatizációs kísérletből egy sem vezetett sikerre.

A kormány határozata alapján a társaság 2001. áprilisában 3 milliárd forintos tulajdonosi kölcsönt kapott az ÁPV Rt-től. 2001. szeptemberben a kormány úgy döntött, hogy még 2001-ben 9,2 milliárd forintnyi tőkejuttatásban részesíti a Malév Rt-t. Decemberben a Malév rendkívüli közgyűlése a társaság alaptőkéjének négy milliárd, illetve tőketartalékának 5,2 milliárd forinttal történő megemeléséről döntött.

2006. szeptember 7-én az ÁPV Rt. újraindította a Malév tárgyalásos privatizációs eljárását. 2007. február 23-án a Borisz Abramovics orosz üzletemberhez kötődő AirBridge Zrt. és az ÁPV Zrt. képviselői aláírták a Malév Zrt. részvénycsomagjának 99,95 százalékáról szóló adásvételi

szerződést. A megállapodás 200 millió forintos vételárat és a tőkeemelés első, 20 millió eurós részletét szabta meg. Az AirBridge vállalta, hogy visszafizeti a Malév által felvett 13 milliárd forintnyi projekthiteleket, továbbá, hogy 32 millió eurós bankgaranciát biztosít. Ebből azonban szinte semmi sem valósult meg.

A társaság 2009. január 16-i rendkívüli közgyűlésén a tulajdonos AirBridge Zrt. javaslatára visszahívták az igazgatóságból Borisz Abramovicsot, az igazgatóság elnökét és Alexander Abramovics igazgatósági tagot, majd január 24-én bejelentették, hogy a légitársaság közvetett tulajdonosa az orosz állami Vnyesekonombank lesz, az üzemeltetés pedig az Aeroflottal partnerségben történik.

2010. február 26-án aztán ismét állami tulajdonba került a Malév.

2010 végén az Európai Bizottság bejelentette, hogy kivizsgálta számos olyan támogatási intézkedést, beleértve több tőkeinjekciót és tulajdonosi kölcsönt, amelyeket a magyar hatóságok a Malévnek nyújtottak. A vizsgálat nyomán 2012. januárjában az Európai Bizottság 70-100 milliárd forint tiltott állami támogatás visszafizetésére kötelezte a társaságot.

2012. február 3-án hajnalban a Malév leállította járatait. ■

TÁJÉKOZTATÓ AZ EU-ALÁÍRÁSGYŰJTÉSHEZ

A Munkáspárt aláírásgyűjtést indít. Az aláírásgyűjtés témája az Európai Unió és Magyarország tagsága az Európai Unióban. Május 1-ig 25 ezer aláírást kívánunk összegyűjteni. Körülbelül ennyi támogatásra lesz majd szükség ahhoz, hogy a Munkáspárt indulhasson a következő EP-választásokon. A gyűjtés befejezése: 2012. május 1., az EU-csatlakozás napja. Az aláírásgyűjtés során az alábbi kérdést tesszük fel:

Megeríte-e az EU-tagság?

Követeljük, a kormány vizsgálja meg: Magyarország tagsága az Európai Unióban milyen előnyökkel és milyen hátrányokkal járt?

A nép ennek alapján döntsön arról, hogy továbbra is tagok kívánunk-e maradni, vagy hazánk lépjen ki az EU-ból?

Mire fel az EU-tagság kérdése? Két ok miatt. Egy: nyolc éve, 2004 óta vagyunk az EU tagjai. Azóta nem élünk jobban. Magasabb lett a munkanélküliség, az ország népe kiszolgáltatottabb lett. Nem javult a jogbiztonság, sem az annyit emlegetett létbiztonság.

Kettő: az EU folyamatosan beleavatkozik az ország belügyeibe, gyarmatként kezelve Magyarországot. Ez különösen tapasztalható volt az elmúlt hetekben.

Ilyen helyzetben nem mondjuk, hogy lépjen ki az ország az Unióból, de azt sem, hogy maradjon. Józan mérlegelésre, széles társadalmi döntésre van szükség. Arra akarjuk kötelezni a kormányt: vizsgálja meg, hogy milyen előnyökkel és hátrányokkal járt a csatlakozás. Az eredmény ismeretében döntsön a nép arról, hogy kíván-e továbbra is az EU tagja maradni.

Gyűjtőíveket a Munkáspárt központi székházában lehet kapni, vagy a Munkáspárt központi honlapjáról (www.munkaspart.hu) is letölthető, nyomtatható. Telefonon segítség kérhető: 06-30/307-1166.

Az íveket a Munkáspárt központi székházába kell eljuttatni, legkésőbb április végéig.

DACOLTAK A HIDEGGEL

A Munkáspárt ózdi szervezete a múlt szombaton bizonyította, hogy – ha esik, ha fúj – ők akkor is mennek a piacra. Aznap esett is, fújt is, de az aktivisták lelkesen osztogatták A Szabadságot. Az emberek szívesen vitték, és közben áradt belőlük a panasz. Drága minden, nincs munka, ki tudja, nem lesz-e még rosszabb. Ismerősként köszöntötték Kónya Bélát, a KB tagját, és Török Sándort, a Munkáspárt helyi elnökét, akik mindenütt ott vannak, ahol a dolgozókról, a szegényekről van szó.

MEGHÍVÓ

Budapest felszabadulására emlékezünk
február 13-án, hétfőn 14.00-kor
a Deák téri Bajcsy-Zsilinszky emlékműnél.

Mindenkit szeretettel vár a Munkáspárt!

FELHÍVÁS

Az EZREDVÉG Alapítvány kéri,
támogassa az SZJA 1% felajánlásával
a nehéz helyzetben lévő baloldali irodalmi folyóiratát.

Adószám: 19656874-2-41

ESÉLY, LEHETŐSÉG, ÍGÉRET VAGY KÉSZ ÁTVERÉS?

A 2010. évi választások óta egyre-másra jelennek meg új pártok a politikai palettán. Megkezdődött a harc a következő választások megnyeréséért. Minden új párt úgy tesz, mintha nem is itt éltek volna az elmúlt években, és igyekeznek meggyőzni az embereket, hogy ők, és csakis ők azok, akik biztosan tudják, hogy mitől lesz jó a népnek. Nehéz eligazodni a jelszavak, a PR-trükkök kavalkádjában. Ebben igyekszünk segíteni új sorozatunkkal.

Kezdjük az egyik lehangosabb párttal, a Demokratikus Koalícióval (DK). Gyurcsány szerint a DK az „esély, lehetőség, ígéret” pártja. De lehet, hogy csak kész átverés. Mi az igazság?

MSZP+SZDSZ+MDF = DEMOKRATIKUS KOALÍCIÓ

A DK az MSZP liberális és technokrata részéből, a szétesett SZDSZ idősebb generációjából, az egykori MDF-hez közelálló értelmiségiekből verbuválódott. Ez világosan látszik a vezetése összetételéből. Örökös elnöke a 87 éves Vitányi Iván. Személyét az elmúlt húsz évben a szocialista erők mindig ikonként emelték a magasba. Nem véletlenül. Életrajza szerint „1944-ben a Kis János altábornagy köré szerveződött ellenállók mellett teljesített futárszolgálatot”. A történetet színesíti, hogy saját bevallása szerint „nagyanyám, Horthy Ágnes a kormányzónek az unokatestvére volt”, bár ennek – ugyancsak szerinte – semmilyen jelentősége sem volt. A Horthy-korszakból egyébként értékeknek tekinti a „latens polgárosodás” lehetőségét, és azt, hogy „harminc évig” nem volt akasztás. Csak egy kérdés: Sallai és Fürst önmaguktól haltak meg? Vitányi az 1950-es években Nagy Imre híve, 1988-89-ben Nyers Rezsővel együtt az Új Márciusi Front szervezője, és mint ilyen, a kádári MSZMP egyik sírásója. Mindez nagy piros pont volt az MSZP-ben.

A DK motorja természetesen Gyurcsány Ferenc, mostanság 51 éves. A Kádár-korszak utolsó éveiben a KISZ egyik szétverőjeként szerzett nagy érdemeket a tőkés körök szemében. Azok közé tartozik, akik „jó időben, jó helyen voltak”. Manapság az ország első ötven leggazdagabb embere között van. 2004-ben a Medgyessy-kormány sportminisztereként az SZDSZ vezetőivel és az MSZP liberális köreivel összefogva – lényegében puccsal – megdönti Medgyessy Pétert, és 2009-ig vezeti az országot. Az MSZP azonban 2010-ben súlyos vereséget szenved, Gyurcsány is veszít tekintélyéből. Megkísérli megszerezni az MSZP vezetését, de nem megy. 2011-ben rászánja magát a szakításra.

A DK egyik alelnöke a 66 éves Bauer Tamás, közgazdász. A rendszerváltás előtt a liberális ellenzék tagja, az SZDSZ egyik alapítója. A kemény liberális gazdaságpolitika (minden a piac) hirdetője. A DK-nak jól jönnek egyéni adottságai is. „Bauer Tamás mestere a látszólag racionális érvek halmazának, melyek gondosan eltakarják a valódi motivációkat” – írta róla egy internetes portál.

Alelnök az 57 éves Debreczeni József is, aki MDF-es politikusként indult, Orbán Viktor nagy híve lett, és a végén Gyurcsány mellett kötött ki.

Sokkal érdekesebb jelenség a harmadik alelnök, Niedermüller

BAUER TAMÁS ÉS GYURCSÁNY FERENC

Péter, foglalkozása szerint etnográfus, kulturális antropológus, aki neves értelmiségiként sokat segít Gyurcsánynak a hírhedt öszödi beszéd elbogatellizálásában. Az ELTE Művészetelméleti és Média Kutatóintézete egyetemi tanárként 2006-ban megkapja a Magyar Köztársasági Érdemrend Lovagkeresztjét. Ideológusként az új párt ars poeticáját így fogalmazza meg a Mozgó Világ 2011. júliusi számában: „Az új progresszív baloldali politika ugyanis nem közvetlen osztályérdekek képviseletére vállalkozik, hanem sokkal inkább egy morális alapokon nyugvó, közös értékeket megjelenítő, nyitott, felelősséget vállaló, a társadalmi csoportok egymás iránti szolidaritására épülő világnézetet, társadalomképet reprezentál. Az új baloldali politika azt hangsúlyozza, hogy a szociális igazságosság elválaszthatatlan a társadalmi innovációtól. Ennek megfelelően természetes támogatójának tekinti a társadalom egészével szembeni felelősséget felvállaló, morálisan érzékeny polgárságot, középosztályt is, s nem riad vissza az általuk felvállalt liberális vagy konzervatív értékektől. A megújuló, progresszív és konstruktív baloldali politika nem magát a kapitalizmust, hanem annak kinövéseit, torzulásait s az azokra adott téves jobboldali és szélsőjobboldali válaszokat tekinti ellenfelének.” Ugye, világos?

Az operatív vezetés ügyvezető alelnökként a 37 éves Molnár Csaba kezében van, aki Gyurcsány miniszterelnöksége idején fergeteges karriert csinál. Szerény vidéki képviselőből a Miniszterelnöki Hivatal teljhatalmú ura lesz, igaz, nem sokáig.

De itt vannak a „nagy öregek” is, köztük Eörsi Mátyás, aki az SZDSZ egyik alapítója volt. A DK Etikai Bizottságának elnöke a kádári korszak egykori szakszervezeti funkcionáriusa, a Horn-kormány munkaügyi minisztere, később EP-képviselő, a 72 éves Kósáné Kovács Magda. Vagy például a 66 éves művészettörténész P. Szűcs Julianna, aki még a Kádár-korszakban lett ismertté a Mozgó Világ főszerkesztőjeként. Gyurcsány már azt is bejelentette, hogy a gazdasági programjuk kidolgozásában részt vesz „Békési Laci”, azaz a Horn-kormány liberális pénzügyminisztere, s, nem találják ki, ki még: Bokros Lajos.

BALKÖZÉP POLGÁRI PÁRT

Bár a személyi összetétel mindent elárul, pillantsunk be a DK dokumentumaiba. Kik is ők? A válasz egyértelmű: „A Demokratikus Koalíció progresszív, nyugatos, balközép polgári párt”. Vagyis, itt már szó sincs szocializmusról, szociáldemokráciáról, baloldaliságról, meg hasonlókról.

Az ideológiai hátteret illetően tanulságos összevetni Orbán miniszterelnök strasbourgi beszédét a DK „program alapvetésével”. Orbán az Európai Parlamentben kijelentette: „a mi eszméink keresztények, az egyéni felelősségre épülnek, a nemzeti érzést fontosnak tartjuk és pozitívnak, és a családot tekintjük a jövő alapjának”. A DK dokumentuma pedig így szól: „Elkötelezzük magunkat a nyugati világ szellemi hagyományának érvényessége mellett; a zsidó-keresztény tradíciót, a görög-római antikvitás örökségét és a felvilágosodás szellemiségét tekintjük az európai kultúra közös alapjának”.

IDEÁLJUK A TŐKÉS RENDSZER

Aki a dolgozó emberek közül már indulna is Gyurcsányra szavazni, nem árt, ha mérlegeli, hogy milyen társadalmat is akar a DK.

„Szabad vállalkozásra épülő, magántulajdonon alapuló piacgazdaság nélkül – mint ezt a huszadik század zsákutcába futott próbálkozásai megmutatták – nem élhetünk szabad társadalomban” – nyilatkozzák az alapítók. Természetesen ők is tisztában vannak azzal, hogy 10 millió magyarból cirka 9 millió ma rosszabbul él, mint korábban, és csupán egymillió, vagy kevesebb élvezheti a „szabad társadalom” előnyeit. Végül is, Gyurcsány már volt a kormány élén, és nem kevés intézkedést hozott az emberek elnyomítására. De semmi baj! Megvan az ideológiai válasz: „Lehetséges olyan kapitalizmus, amely nemcsak a polgárok szabadságának alapja, de annak is, hogy az egyenlőtlenségek elviselhető korlátok között maradjanak. Ez a jóléti állam, a szociális piacgazdaság.” Arról hallgatnak, hogy ilyen soha sem volt Magyarországon, és nem igen látszik, hogy ilyen születne. A növekvő nyomor viszont annál inkább szembeötlő.

A NAGY CÉL: „ORBÁNNAK MENNIE KELL!”

A DK egy pillanatra sem titkolja, hogy az ideológiai eszmefuttatások mögött milyen valódi cél rejlik. Nagyon egyszerű: a hatalom visszaszerzése. „Orbánnak mennie kell!” Ennyi, nem kevesebb, és nem több. Persze ezt szebben is megfogalmazzák, mondjuk úgy, hogy a „demokratikus erők összefogásának célja ezért nem lehet kevesebb, mint az 1989-es rendszerváltással megteremtett alkotmányos berendezkedés, a köztársaság újjáépítése”. Ettől persze a mennyasszony nem lesz szebb.

De nézzük, hogy mit is tenne a DK, ha történetesen győzne! „Az országgyűlési képviselők választásánál indokolt áttérni az európai országok többségében alkalmazott arányosabb választási rendszerre, fenntartva az Országgyűlés csökkentett létszámát.” Az arányosság, persze, helyes, de a DK semmit sem szól arról, ami két évtizede megakadályozza a tőkés rendszer ellen fellépő erők bejutását a parlamentbe, azaz nem követeli az 5 százalékos küszöb eltörlését. E nélkül pedig nincs arányosság.

A DK eltörölné a külföldi magyarok szavazati jogát, ami lehet fontos, bár igazából konkrét tapasztalat még nincs. A DK bevezetné „a főállású képviselőiséget”, ami viszont rossz ötlet, hiszen a parlamenttel pont az a baj, hogy nem ismerik, nem érzik az emberek mindennapos bajait. Szó sincs viszont a képviselők visszahívhatóságáról, ami jelzi, hogy a DK alapjaiban elégedett a polgári demokrácia intézményeivel.

A DK kiemelt intézkedései között szerepelne az, ami nekik leginkább fáj, a sajtó feletti uralom elvesztése. „Az új állampártot szolgáló Fideszes médiahatóságot meg kell szüntetni. Helyre kell állítani a ma centrálisan fölépített, központilag vezényelt, pártszolgálativá züllesztett közzolgálati médiumok függetlenségét, és a korábbinál erősebb intézményi és anyagi garanciákkal kell azt körülbástyázni.” A DK vezeterei azt akarják elhitetni, hogy a szocliberális erők által uralt média sokkal demokratikusabb, mint a konzervatívok által uralt. Nem számít, hogy (például) a Munkáspárt, mint a tőke ellenfele sem az egyiknél nem jut be a médiába, sem a másiknál.

A szocliberális erők másik nagy fájdalma a kórházak, iskolák államosítása. Akkor, gyereink, csináljuk vissza! „A közzolgálatot intézményeket ismét önkormányzatok irányítsák, mégpedig a régiók, a kistérségek és a települések szintjén.”

A DK visszacsinálná az önkormányzatok korábbi rendszerét is, függetlenül attól, hogy például a régiók szocliberális rendszerét az élet nem igazolta. Az „egy település - egy testület” elvet is túlhaladta az idő, hiszen egy icike-picike falunak nem kell feltétlenül politikai és közigazgatási egységként is működni.

A DK a demokrácia kiemelt kérdéseként kezeli a következőket: „Az állam egyaránt tartsa tiszteletben polgárainak különböző szexuális orientációját és együttélési módjait, ismerje el az azonos neműek együttélését, és élvezzenek a házassokkal azonos jogokat.”

MARADJON A MUNKANÉLKÜLISÉG!

Mindez, persze, fontos, de messze nem ez a magyar társadalom fő gondja. A fő probléma az, hogy nem mindenki dolgozhat, aki dolgozni akar. A DK itt megadja magát, nem is igyekszik megoldást találni. „Modern piacgazdaságban sajnos nem érhető el teljes foglalkoztatás, és a globalizálódó XXI. századi világban, a világméretű versenynek kitett Európa országaiban a jelenlegi foglalkoztatási szint megtartása is nagy erőfeszítéseket igényel.”

Mitől várható gazdasági fejlődés? Nos, a DK válasza ugyanaz, amit a liberális közgazdászok eddig is adtak. „Változatlan célunk az állami jövedelem-újraelosztás fokozatos szűkítése.” Vagyis, az államnak nem kell beavatkoznia a gazdasági folyamatokba, a piac mindent elrendez. Hogy ez hova vezet, ismerjük az elmúlt évek valóságából.

A DK válaszában másik eleme az EU-val való azonosulás. „A huszonegyedik században a versenyképesség fokozása csak az integrálódó európai gazdaságba való beilleszkedés révén érhető el. A gazdaság modernizációjának, a korszerű technika importjának, az exportpiaci jelenlétnek legfontosabb hajtóereje eddig is a

magyar vállalkozásoknak a nemzetközi vállalkozási láncokba való betagozódása volt, és az lesz a jövőben is.”

2004 óta viszont azt is tudjuk, hogy a magyar vállalatok jövője nem biztosítható kizárólag az EU keretei között.

Mi legyen az államadóssággal? Az Orbán-kormány megpróbálta az adóbevételekből, a magán-nyugdíjpénztárak államosításából és egy kicsit a gazdaság élénkítéséből törleszteni az adósságot. A DK válasza: „Az államadósság csökkentésében továbbra is támaszkodni kell állami vagyon értékesítésére, vagyis a privatizáció folytatására.”

Vegyünk még egy húsba vágó témát, az egészségügyet! A DK itt sem mond semmi újat, amit már ne hallottunk volna a szocialista kormányoktól. Majd a piac! „Sajnos illúzióknak bizonyult, hogy lehetséges „ingyenes, magas színvonalú, mindenkit megillető egészségügyi ellátás, mint alkotmányos jog” – olvasható a DK dokumentumában. A DK bevezetné „a választás alapján igénybe vehető, versengő egészségbiztosítókat, amelyek védik a betegek érdekeit a szolgáltatókkal szemben és ellenőrzik az ellátás költségeit és minőségét”. Ez azt jelenti,

hogy a szegény messze nem ugyanazt az ellátást kapja, mint a gazdag.

A DK fokozatosan emelkedő nyugdíjkorhatárt akar, és „előbb-utóbb újra napirendre kell majd tűzni a tőkefedezeti elvű kiegészítő pillér fokozatos újjáépítését”.

Világos, a szegény embernek kis nyugdíj jár a DK-világban.

A NATO és az EU a Demokratikus Koalíció barátai

A DK szerint „Magyarország, mint közép-európai ország megtalálta helyét az Európai Unióban. Biztonságunk védelmét előnyösen szolgálja NATO-tagságunk.” A DK-ban fel sem merül az a kérdés, hogy tagságunk előnyeit és hátrányait mérlegre tegye, netán alternatívákat keressen. A DK pontosan érti, hogy az EU és a NATO az általuk oly’ kedvesnek és jónak talált tőkés rendszer külső biztosítója. Amíg Magyarország bent van az EU-ban és a NATO-ban, a magyar tőkésnek nyugodtan érzik magukat.

A címben megfogalmazott kérdésre megvan a válaszuk. A Demokratikus Koalíció „esély, lehetőség, ígéret” lehet a magyar tőkésosztály szocialista részének. Még nem az, de azzá válhat. A dolgozók számára pedig már most kész átverés. ■

A TŐKE MELLETT, AZ MSZP-T SZOLGÁLVA

Mit csináljon egy elnevezésében dolgozói érdeket képviselő, tagsága felé magát továbbra is marxista-félének eladó párt vezetése, ha új megrendelést kap? Pontosabban: ismét megbízást kap arra, hogy áthallásos nevét felhasználva zavart keltsen a baloldalon.

Ma az emberek saját bőrükön tapasztalják, hogy rossz irányba mennek a dolgok. Már érzik azt is, hogy teljesen mindegy, hogy Fidesz vagy MSZP kormányoz, a külső máz és a szép szavak mögött ugyanaz a tőkés érdek, a multinacionális tőke és a hazai oligarchák elvtelen kiszolgálása húzódik. Ha ezt már nem csak érezni, hanem érteni is fogják, maga a kapitalista rendszer kérdőjeleződik meg. Kergetve lesz Fidesz és MSZP, csatlósáival és szolgáltató pártocskáival együtt.

Márpedig ezt a gondolatot ki kell verni a magyarok fejéből!

Itt jön a képbe ismét a fent említett látszatpárt vezetése, amely halovány marxista címkéjével hivatott alátámasztani, hogy nincs baj a rendszerrel, van nagyobb és kisebb rossz, elég a Fideszt eltávolítani, és majd kapitalizmuson belül mindent szépen lassan rendbe hozunk. A farkas ezentúl persze ugyanúgy megeszi majd a nagymamát, viszont csak azután, hogy megkínálta a Piroskától elvett pogácsával...

Húsz évvel a rendszerváltás után ezt a mesét még Magyarországon sem venné be senki. Ezért kell a félelmekre játszani. Tétellel kell tenni, hogy a Fidesz „kész összefogni a szélsőjobboldallal”, hiszen ha ez igaz, akkor a szent ügy érdekében minden kompromisszum megengedett. Az ítéletet nem kell tényekkel alátámasztani – hiszen akkor felmerül, hogy nem az MSZP, hanem a Fidesz-kormány tiltotta be például a Gárdát, s a rémkorszak rettenetét egy budapesti törpeszínház zavaros fejű új igazgatójával festik fel, olcsó politika színdarabkába téve százezrek halálát. Az ítéletet csak szajkózni kell, és a belőle levont következtetéseket dogmává tenni.

„Az opportunista megalkuvó, kiegyezésre hajlandó, a mindenkorli helyzethez viselkedésével alkalmazkodó, a pillanatnyi előnyökért a fontosabb célok elárulását, önző és elvtelen személy. A szó politikai értelemben vett jelentése a burzsoáziának, a munkásosztály harcának elárulásával engedményeket tevő személy.”

Idézzünk a Magyarországi Munkáspárt 2006 évnitó elnökségi ülésének dokumentumából: „A marxi elméletet követő politikai szervezetek alapvető érdeke a tekintélyelvű jobboldali rezsim leváltása, ami egyben az antifasiszta fellépés erősítését is jelenti.” Mi következik ebből? Először is az, hogy az Európai Unió létjogosultsága megkérdőjelezhetetlen, még csak végig sem szabad gondolni, hogy mi a jó és mi a rossz a magyar EU-tagságban, és mi következik ebből, hanem mindössze „az Unió keretein belül a Szociális Európa politikáját kell képviselni”. Ettől minden jó lesz egyszer, ha úgy tetszik, a farkas vegetáriánussá válik.

De a legszebb az ebből levont végkövetkeztetés: „A fentiek alapján az elnökség döntött az ellenzéki összefogást célzó mozgalmak támogatásáról, a tervezett Ellenzéki Kerekasztal munkájába való bekapcsolódásról.” Világos? Az egész antifasiszta ál-érv rendszer, az ál-marxista logikai kavalkád mindössze egyet szolgál: odaállni az MSZP és a Gyurcsány-párt mellé.

Rosa Luxemburg írta egykor: „Az opportunizmus egyébként olyan politikai játék, melyben kétszeres a veszteség: nemcsak az alapelvek vesznek oda, hanem a gyakorlati eredmény is. Teljesen téves ugyanis az a feltevés, hogy a legtöbb sikert engedmények útján lehet elérni. Mint minden nagy ügyben, itt sem a legravaszabbak a legokosabbak. Bismarck egyszer ezt mondta egy polgári ellenzéki pártnak: „Gyakorlati befolyástokat magatok teszitek lehetetlenné, ha mindig és eleve nemet mondotok.” Mint olyan gyakran, az öreg ebben is okosabb volt a vele egyívásúaknál. Valóban, egy polgári párt, vagyis egy olyan párt, mely a fennálló rendet egészében igenli, de amely e rend mindennapos következményeire nemet mond, afféle korcs képződmény, se hús, se hal.”

KUBA A SZOCIALIZMUS MELLETT

Befejezte munkáját a Kubai Kommunista Párt Országos Pártterkezte, amelyet a tavalyi 6. kongresszus hívott össze a párt ügyeinek áttekintésére. A 811 küldött megvitatta a párt munkastílusával, a párt és az állam közötti munkamegosztással, a párt kádern munkájával kapcsolatos kérdéseket. Az értekezlet kapcsán világszerte felújultak a találgatások: merre is megy Kuba?

Az értekezleten beszédet mondott Raúl Castro Ruz, a kubai párt és állam első számú vezetője. A párt, hangsúlyozta, egyesíti a kubai forradalom legjobbjaival, és a kubai nép egységének fő letéteményese. A Kubai KP kiemelten fontosnak tartja, hogy növekedjék a szakszervezetek és az ifjúsági szervezet szerepe a társadalom irányításában. Ugyanakkor a párt nem mond le az alkotmányban is rögzített tételről, miszerint a Kubai KP a társadalom és az állam vezető ereje. Kubában megmarad az egypárt-rendszer is, mivel – Raul Castro szavai szerint – az egypárt-rendszerről való lemondás legalizálná az imperializmus pártjait, aláásná a kubai nép egységét, veszélybe sodorná Kuba függetlenségét, amelyért nemzedékek egész sora harcolt.

A kubai párt vezetőjekiemelte, hogy javítani kell a kubai média munkáját, minden téren le kell küzdeni a formalizmust. Képeseknek kell lennünk keresni

a problémákat, anélkül, hogy feladnánk eszméinket! – mondotta. Castro aláhúzta, hogy a kongresszusi határozatok önmagukban nem oldják meg a problémákat, aktív munkára van szükség. A párt befolyása a párttagok tisztességétől, példamutatásától függ. Ugyanakkor nagyon fontos az ellenőrzés megerősítése a párt- és állami élet minden szintjén.

Castro kiemelte, hogy az Egyesült Államok továbbra is a kubai forradalom megsemmisítésére törekszik. Brutális propaganda-hadjárat folyik Kuba ellen.

A pártterkezet kiállt a párt szervezési alapelvei, a demokratikus centralizmus és kollektív döntéshozatal mellett. Szükségessé tartotta a párt és a tömegszervezetek közötti kapcsolatok javítását. Kiemelte az ideológiai munka fontosságát, a kubai forradalom erkölcsi és politikai értékeinek védelmét. Sikra szállt a pártfegyelem erősítése mellett, harcot hirdetett a korrupció minden formája ellen. Hangsúlyozta, hogy a párt feladata nem a konkrét igazgatás, hanem a politikai irányítás, az állami szerveknek pedig önállóan kell végezniük munkájukat. ■

AZ IDŐ GERILLÁJA

„Most kell kihasználnom az időmet, mert az emlékek egyre halványulnak” – nyilatkozta Fidel Castro memoárjai bemutatóján. A több mint ezer oldal hosszú, kétkötetes könyv, melynek az Idő Gerillája címet adták, a diktátor gyerekkorától a kubai forradalomig és hatalomátvételéig követi végig az eseményeket.

A Kommunista Párt újságja, a Granma szerint a Havana Convention Centre-ben tartott bemutató több mint hat órán át tartott – alighanem ez a legjobb cáfolata a nyugati sajtóban szinte hetente megjelenő „nekrológoknak”.

A két kötetből álló memoár Castro és az újságíró Katuska Blanco között lezajlott beszélgetéseken alapul. A történetet az egykori elnök legkorábbi gyerekkori emlékeivel kezdik, és egészen 1958-ig vezetik az olvasót, amikor Fidel és követői megbuktatták Fulgencio Batistát.

ÁTVERÉS-SHOW: GYURCSÁNY, ORBÁN ÉS A NÉP

A társadalom számára hihető és elfogadható mondanivaló hiányában gyomorforgató „emberközeli” valóság show-ba kezdtek hazánk „nagyjai”. Először Gyurcsány Ferenc költözött be a miskolci Avas lakótelepre, mutatván, érti ő az egyszerű proli nyelvét – noha kormányzása idején csak és kizárólag elvett a bérből és fizetésből élőkől.

Orbán Viktor is Mátyás királyt játszotta, „váratlan vendégként toppant be vasárnap a miniszterelnök az Aszódi úti hajléktalanszállóra”. S tényleg, mindössze a Blikk újságírója járt arra „véletlenül” megörökíteni azt az érzelmes pillanatot, amikor Orbán az étel minősége felől érdeklődött. Aztán a hét elején „Munkát, kenyeret!” elnevezésű tiltakozó menet indult Miskolcra. Civilek hirdették, mondván, a tiltakozó menettel akarják felhívni a parlamenti döntéshozók figyelmét a hétköznapok gondjaira. Ujhelyi István parlamenti alelnök ennek megfelelően gyorsan a menet élére is állt, a szegedi szocialista vezető mély átéléssel tudósította az internetezőket a borsodi szegények gondjairól kétszáz ezer forintos iPhone okostelefonján keresztül. A szociális érzékenységet nyolc éves regnálása idején talonban tartó MSZP-s képviselő egyébként havonta 1 321 830 forintot vesz fel képviselői és parlamenti tevékenysége után. Hogyan is fogalmazott anno? „Aki nem vitte semmire az életben, az annyit is ér”. Hiteles... ■

FOTÓ: MTI/VAJDA JÁNOS, BLIKK

A Magyar Kommunista Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.

Felelős szerkesztő: Fogarasi Zsuzsanna

Szerkesztőség: 1082 Budapest, Baross utca 61.; telefon: (1) 787-8621; telefax: (1) 780-8306 .

A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu

Kiadja: a Munkáspárt, a kiadásért felelős: Thürmer Gyula, elnök. ISSN 0865-5146

A Szabadság a Munkáspárt központjában és alapszervezeteinél megrendelhető, havi 1000 forintért.